

V

Το βλεπέεις, δὲν σὲ καταριέμαι, Φρόνη,
 Λόγο πικρὸ γιὰ σένα δὲν ἀθρώνω,
 Γιὰ σένα ποῦ ἀδιάφορη ἔχεις μείνει
 Ἐπὶ τοῦ στήθους μου τὸν φλογισμένο πόνο.

✱

Θέλω ὁ φτωχὸς τὸ βλέμμα μου νὰ σβύνη
 Χαϊδεύοντας τὴν ὄψι σου καὶ μόνο,
 Θέλω οἱ βόγγοι κ' οἱ στερνοί μου θρῆνοι
 Νὰ σοῦ εἰποῦν γιὰ σένα πῶς νεκρώνω...

✱

ὦ! θέλω ἔς τὸν βωμὸ τοῦ ἔρωτός σου
 Καὶ τὴ ζωὴ μου ἀκόμα νὰ προσφέρω
 Μὲς ἔς τὴν τυφλὴ τοῦ λογισμοῦ μου πλάνη

✱

Κι' ὁ φλογερὸς καπνὸς τοῦ θύματός σου
 Γιὰ τὴ σκληρὴ σου ἐμμορφιά — τὸ ξέρω —
 Ἄναι τὸ ζηλευτότερο λιθάνι!...

(1899)

Γ. Θ. ΣΑΓΙΑΞΗΣ

✱ Ο ΜΙΑΟΥΛΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ✱

(Κατὰ τὸ Ἰκνογράφημα Ἄγγλου Περιηγητοῦ)

Ἡ ἀνωτέρω προσωπογραφία, παριστάσα ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ τὸν ἐνδοξον ναυαρχον, περιε-
 λήφθη ἐν τῇ περισπωμένῳ ἱστορικῇ μελέτῃ τοῦ συνεργάτου τῆς Ἐποικίλης Στοᾶς
 κ. Κ. Ν. Γάδου ὀ Μιαουλῆς πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως.